

8. Постанова Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2015 року № 877 «Про затвердження Положення про Національну поліцію», <https://zakon.rada.gov.ua>.

9. Постанова Кабінету Міністрів України від 13 жовтня 2015 року № 830 «Про утворення територіального органу Національної поліції», <https://zakon.rada.gov.ua>.

10. Наказ Національної поліції України від 07 листопада 2015 року № 81, «Про затвердження Положення про Департамент захисту економіки Національної поліції України».

11. Постанова Кабінету Міністрів України від 2 вересня 2019 року № 841 «Про ліквідацію територіального органу Національної поліції», <https://zakon.rada.gov.ua>.

12. Гвоздецький В.Д. Оновлення адміністративно-правового механізму запобігання і протидії корупції в Україні, підтверджено Революцією Гідності. *Міліція України*. 2014. № 11-12, С. 20-29.

13. Гвоздецький В.Д. Адміністративно-правові та організаційні засади запобігання і протидії корупції в Україні: дис... д-ра юр. наук: 12.00.07. Київ, 2015. 583с.

14. Українська Правда: «НАБУ відсторонили від розслідування гучної справи про корупцію», публікація від 28 листопада 2017 року.

15. Індекс сприйняття корупції. Джерело: Transparency International /<https://www.transparency.org>.

Герасименко Лариса Володимирівна,
завідувач кафедри забезпечення фінансової
безпеки та фінансового розслідування ННІ № 1
Національної академії внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент;
Хуторянський Олександр Васильович,
директор ННІ № 1 Національної академії
внутрішніх справ, кандидат юридичних наук

ШЛЯХИ РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ КОМУНІКАЦІЙ У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ

Впродовж останніх двох років боротьба з корупцією в Україні отримала потужний імпульс. Це сталося завдяки удосконаленню законодавства та розбудові інституційної спроможності. Антикорупційна реформа - одна із найскладніших та найбільш комплексних реформ, що проводить сьогодні держава. Протидія корупції є компонентом, який є обов'язковим для будь якої реформи в Україні - від сфери охорони здоров'я до енергетичної незалежності. Тому забезпечення позитивних комунікацій з метою інформування суспільства про реальні результати впровадження антикорупційної реформи, довіри до державних інституцій є важливою складовою прогресу антикорупційної реформи.

Відповідно до Плану заходів з реалізації Стратегії комунікацій у сфері запобігання та протидії корупції на 2019 рік, затвердженого

Кабінетом міністрів України та задля забезпечення ефективної комунікації в свою чергу Національне агентство з питань запобігання корупції у 2018 році затвердило Комунікаційну стратегію на 2018-2020 роки та проводить низку інформаційних кампаній за участю засобів масової інформації для визначених цільових аудиторій[3].

Ключова мета комунікації - підвищення рівня поінформованості громадян та бізнесу щодо персональної відповідальності за корупцію, шляхів уникнення та викриття корупційних дій.

Стратегія комунікацій у сфері запобігання та протидії корупції, спрямована на посилення зацікавленості громадян у боротьбі з корупцією та розвитку потенційних можливостей для зміцнення підтримки антикорупційної реформи у суспільстві.

Одним з ключових інструментів реалізації Стратегії антикорупційних комунікацій та впровадження реформи в цілому має стати впровадження комунікаційної платформи «Декорупція», яка забезпечить системні комунікації широкого кола залучених сторін та стане майданчиком з рівними можливостями доступу та високим рівнем професіоналізму, дозволить досягнути синергії у використанні обмежених ресурсів та суттєво підвищити ефективність антикорупційних комунікаційних ініціатив. Платформа була створена в межах спільного проекту Національної ради реформ та Transparency International Україна за підтримки РАСТ Inc. в Україні. «Декорупція» у співпраці з Transparency International Україна вже запустила пілотну комунікаційну кампанію «Корупція має бути помічена», яка включає в себе зовнішню рекламу, телерекламу, радіоролики та антикорупційні комікси[4].

На сучасному етапі основними завданнями з реалізації стратегічних цілей та ефективного обміну інформацією між державними органами та суспільством є - забезпечення належного рівня координації та кооперації державних органів у здійсненні антикорупційних комунікацій, що забезпечить належну підтримку антикорупційної реформи, сприятиме раціональному використанню наявних ресурсів та дасть можливість оптимізувати витрати з державного і місцевих бюджетів на здійснення відповідних заходів [3].

Об'єднання зусиль державних органів та органів місцевого самоврядування, представників бізнесу, міжнародних організацій та представництв, засобів масової інформації та інститутів громадянського суспільства для забезпечення суспільства достатнім обсягом інформації щодо поняття «корупція», її видів та форм, а також щодо шкоди, якої вона завдає суспільству в цілому, кожному окремому громадянину та майбутнім поколінням [1].

Не менш важливим завданням що реалізує та забезпечує дана Стратегія комунікацій є отримання повної та ґрунтовної інформації щодо стратегії, політики та оперативних планів у сфері запобігання та протидії корупції, перебігу антикорупційної реформи, досягнутих результатів та реальних змін для суспільства на сьогодні та в майбутньому, особливостей новостворених антикорупційних інституцій та імплементації прийнятих законодавчих актів. Зростання

прогресу у розслідуваннях корупційних та пов'язаних з корупцією правопорушень, здійснених високопосадовцями, наявних та доступних при цьому інструментів та механізмів боротьби з корупцією.

Стратегія комунікацій є одним з ключових елементів формування іміджу України як держави, що ефективно бореться з корупцією, шляхом забезпечення регулярної та системної антикорупційної комунікації щодо виконання Україною прийнятих у міжнародних договорах зобов'язань у сфері запобігання та протидії корупції. Постійного підвищення інституційної спроможності державних органів у реалізації антикорупційних комунікацій, зокрема, шляхом навчання та підвищення кваліфікації відповідних спеціалістів, застосування сучасних каналів комунікацій, залучення зовнішніх ресурсів тощо [2].

Одним з головних завдань Стратегії є також формування довіри до державної антикорупційної політики та загальної підтримки антикорупційної реформи шляхом забезпечення регулярності та комплексності урядових комунікацій у сфері запобігання та протидії корупції, зокрема, шляхом висвітлення прогресу у виконанні антикорупційних програм окремими державними органами та ключовими державними підприємствами та запровадження системи публічних консультацій та обговорень державної політики у сфері запобігання та протидії корупції, законодавчих ініціатив, відповідних планів та програм [1].

Велику увагу в стратегії приділяється формуванню принципу «нульової толерантності» до корупції в суспільстві. Це повинно відбуватися шляхом:

- об'єднання зусиль державних органів та органів місцевого самоврядування, представників бізнесу, міжнародних організацій та представництв, засобів масової інформації та інститутів громадянського суспільства для проведення соціальних комунікаційних кампаній, спрямованих на зміну поведінкових моделей у суспільстві, а саме зменшення персональної мотивації громадян, підприємців та посадових осіб державних органів брати участь у корупційних діях та заохочення до повідомлення про корупційні та пов'язані з корупцією правопорушення відповідним державним органам;

- створення дієвої системи інструментів та комунікаційних каналів для повідомлень про підозру у вчиненні корупційних дій, а також забезпечення належного правового та фізичного захисту осіб, які повідомляють про підозру у вчиненні корупційних та пов'язаних з корупцією правопорушень;

- формування та оприлюднення реєстру фізичних та юридичних осіб, визнаних винними у вчиненні корупційних та пов'язаних з корупцією правопорушень;

- створення комплексної системи моніторингу суспільної думки з метою регулярного отримання інформації щодо оцінки сприйняття корупції в суспільстві, толерантності до корупційних дій та готовності активно протидіяти корупції.

На теперішній час реалізація Стратегії комунікацій у сфері запобігання та протидії корупції успішно проходить у всіх сферах життєдіяльності нашої держави. Що є ефективним показником прагнення як органів державної влади, органів законодавчої, виконавчої, та судової влади так і суспільства в цілому до дотримання міжнародних стандартів в сфері протидії корупції.

Список використаних джерел

1. Розпорядження Кабінету міністрів України від 27.12.2018 №1105-р Про затвердження плану заходів з реалізації Стратегії комунікацій у сфері запобігання та протидії корупції на 2019 рік.

2. План заходів з реалізації Стратегії комунікацій у сфері запобігання та протидії корупції на 2019 рік. Розпорядження КМУ від 27.12.2018, № 1105.

3. Рішення Національного антикорупційного бюро України від 27.04.2018 № 811 «Про затвердження Комунікаційної стратегії НАБУ на 2018-2020 роки».

4. «Реформи» Урядового порталу електронна адреса: <https://www.kmu.gov.ua/ua/diyalnist/reformi>.

Глинська Наталія Валеріївна,

завідувач відділу дослідження проблем кримінального процесу та судоустрою Науково-дослідного інституту вивчення проблем злочинності імені академіка В. В. Сташиса НАПрН України, доктор юридичних наук, старший науковий співробітник;

Шило Ольга Георгіївна,

головний науковий співробітник Науково-дослідного інституту вивчення проблем злочинності імені академіка В. В. Сташиса НАПрН України, доктор юридичних наук, професор

ОСНОВНІ ВЕКТОРИ ОЦІНЮВАННЯ АНТИКОРУПЦІЙНОСТІ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА

Останнім часом корупція в Україні набула ознак системного явища, яке проникло в усі сфери суспільного життя і тому потребує застосування таких же за масштабом системних засобів протидії.. У сфері кримінального судочинства корупція набула особливої небезпеки, адже воно являє собою ту сферу державної діяльності, у якій в найбільшій мірі застосовується кримінальний процесуальний примус, що суттєво обмежує конституційні права, свободи і законні інтереси людини.

Антикорупційність законодавства в сучасних умовах стає одним з якісних змістових критеріїв позитивного права. У зв'язку з цим вельми актуальною уявляється проблема запровадження